

A Hellner gyerekek sítalppal a lábukon születnek...

Budakeszin szinte mindenki ismeri a Hellner nevet. A Hellner család évtizedek óta Budakeszi közéletnek fontos szereplője, a Viadal SE egyik alapítója és szervezője. A Hellner lányok a magyar síválogatott oszlopos tagjai, sokszoros országos bajnokok, és a nemzetközi szinten is sok dicsőséget szereztek országunknak, városunknak. A családfő, *Hellner Péter* testvérei is jeleskedtek síugrásban, lesiklásban és sífutásban. A síeléshez való kötődés és szerelem örök maradt: Hellner Péter és felesége, *Kata*, életüket annak a nemes célnak rendelték alá, hogy Budakeszin közösséget teremtsenek, amelyet szolgálnak. Szentül hisznek abban, hogy a lelki és szellemi fejlődés mellett a test kultúrája is fontos. Nélkülözhetetlen a rendszeres testmozgás, különösen a szabad levegőn eltöltött órák száma pótolhatatlan. Ennek életünk szerves részévé kell válnia, hiszen az egészség megőrzésének egyik alappillére a mozgás, a sport. *Szent-Györgyi Albert* – aki maga is a síelés megszállottja volt, és a világháború előtti hazai sísport népszerűsítésében is nagy szerepet vállalt – szavaival élve: „A sport nem csak testnevelés, hanem az egyik legerősebb nevelő eszköz. A sport a test útján nyitja meg a lelket.”

Hellnerék kötelességüknek érzik, hogy másokat is az életmód, az életvitel kulturáltságára hangoljanak. Olyan közösségi embereket szeretnének formálni, akik védik, vigyázzák környezetüket, felelősek embertársaikért. Ennek a célnak alárendelve született meg közel 25 éve a Viadal SE. A hazai sísport egyik központja Budakeszi, hiszen a sífutók, síugrók magyar bajnokai budakeszi családok (*Gellérék, Dankovitsék, Fischerék, Mayerék, Merklék, Szabóék, Kerekések*) gyermekeiből nőttek ki. Ezt a hagyományt is kívánták folytatni a Viadal SE létrehozásával, amely az elmúlt két és fél évtizedben számtalan versenyzőt nevelt.

Az egyesületben hét szakképzett síoktató és segédedzők tevékenykednek, akiknek egyik részét a Hellner család adja, emellett *Szabó Kinga, Skultéti Ádám* és *Matkó András* segítik az oktatást. Az egyesület által létrehozott műanyag sípálya nem csak az edzések színtere, hanem a budakeszi családok találkozóhelye is. Az évtizedek során számtalan budakeszi kisgyerek ismerkedett meg itt a síelés technikájával, és szerette meg a sportágat.

A síoktatás mellett a Hellner család több közösségi programot is szervez: Péter egyik vezetője volt a cserkészmozgalom budakeszi újjáélesztésének, egyik főszervezője a Mikulás-túráknak és a barlangkarácsonyoknak. A Viadal SE minden évben megrendezi a sí-napot, a sí-farsangot, a házi síversenyt, a gulyáspartit és több sítúrát is. Az egyesület aktívan segíti Budakeszi sportéletét, bekapcsolódik a városi sportnapokba, a Marabu, a Futakeszi futóversenyek lebonyolításába, illetve hangulatos sátorral fogadja a

Bécs–Pozsony–Budapest szupermaraton budakeszi befutójánál a hosszútávfutókat.

Minden oktatói tevékenységben rendkívül meghatározó szerepe van az oktató személyiségének. *Hellner Kata* negyven éves tanítói pályafutásának végéhez közeleg, az idén nyugdíjba vonul. A hosszú évek alatt számtalan budakeszi kisgyermeket tanított meg írni-olvasni, és készítette fel az életre. A nála végzett gyerekek olyan alapot kaptak a továbbtanuláshoz, hogy általában könnyedén vették az akadályokat. Az iskolai tananyag oktatása mellett nagy hangsúlyt fektetett a magyarságtudatra, a hagyományok ápolására és az erkölcsi értékrend gyermekekbe plántálására is.

A Hellner család hat gyermeke természetesen korán megismerkedett a síeléssel, az ismerősök azzal viccelődtek, hogy „a Hellner gyerekek síléccel a lábukon születtek”. *Hellner Szelina* 2-3 éves korában kezdett el síelni. 2006-ban még ifiként, de már a felnőtt kategóriában indult el a magyar bajnokságon, és 1. helyezést ért el műlesiklásban, így azzal büszkélkedhet, hogy már ifiként felnőtt országos bajnok lett. Több világversenyre kijutott, 2009-ben és 2011-ben is szerepelt a felnőtt sí világbajnokságon. 2011-ben már együtt szerepelt *Hellner Donátával*. Külön élmény volt számukra, hogy ikreknek nézték őket. Hatalmas szenzációnak, óriási eredménynek számított, hogy a tavalyi vb-n, a szlalom számokban a híres garmischpartenkircheni pályán Szelina és Donata is a világ első 50 versenyzője közé verkedte be magát.

Doni ötödik a sorban a testvérei közül. Ő már beleszületett a „sí-családba”, automatikusan átragadt testvéreitől a síelés iránti szeretet. Tavaly – eredményei alapján – ifjúsági és felnőtt vb-n is indulhatott. Idén, február végén Olaszországban vett részt az ifjúsági világbajnokságon. Tavaly *Hellner Donata* magyar bajnok lett szlalomban, valamint kétszeres aranyérmes csapattag *Gulácsi Orsolyával* és *Hellner Johannával*. Az óriás-műlesiklásban és a lesiklásban is aranyat szereztek az ifi magyar bajnokságon. A tavalyi felnőtt országos bajnokságon pedig a Hellner

lányok (Szelina, Donáta, Johanna) csapata ezüst-, illetve bronzérmes szerzett! Donáta sokat köszönhet a MOL Tehetségkutató Programjának, amely tehetségét felismerve támogatja sportolását.

Johanna, a legkisebb lány, szintén kiemelkedően siel. Március elején a diákolimpia országos döntőjén óriás-műlesiklásban aranyérmes szerzett. Az országos bajnokságban műlesiklásban 2. és 3. helyezést is

elért. Tavaly az a megtiszteltetés érte, hogy Magyarországot képviselhette a Youth Camp-en, mely arra hivatott, hogy a vb helyszínén vendégül lássa, programokba bevonja, s edzési lehetőséget adjon a fiatal versenyzőknek a vb-pályákon, a nagy világbajnokokkal együtt.

*Megjelent a Budakeszi Hírmondó
2012. márciusi számában*lányok (Szelina, Donáta,

Játéksarok: Marokkó

Az előző századelő gyermekének, ha a Marokkó nevet hallotta, elsőként egy játék jutott eszébe, s csak annak utána a hasonló nevű ország. E pálcikás játékot hajdan királyi udvarokban játszották, elefántcsontból faragott készletekkel. Később fapálcikák vették át helyüket és az egész Távol-Kelet népszerű játékává lett. (Egyes források a kínai evőpálcikáktól eredeztetik a születését.) Európába arab közvetítéssel érkezett.

A játék ötven-hatvan, mindkét végén kihegyezett pálcikából áll. A pálcikák különböző pontértékűek. Ezt a pálcába faragott, vagy ráfestett csíkokkal, illetve műanyagpálcánál az alapszínben jelzik. Általában egy ötven pontot érő, három húszas, öt tízes, tíz ötpontos, húsz hárompontos és ugyanennyi kétpontos pálcát alkotja a készletet. (Akadnak ettől eltérőek is, amelyekben nincs ötvenes, de egypontosok vannak, ahol egy húszas van és csak ötven pálcát, ahol nincs is húszas – megegyezés kérdése). A játék lényege, hogy asztallap fölött, keverés után az egyik játékos két marokkal ellentétes irányba csavarintja a pálcaköteget, hegyes végét az asztalhoz érinti, majd elengedi. Ahány kezdés, annyiféle öskuszáság keletkezik az asztalon. A játékosok addig emelhetik föl egyesével a pálcákat, ameddig egy másikat meg nem mozdítanak. Ez eleinte könnyű, később egyre nehezebbé válik. A rontást követően újabb játékos tehet kísérletet. Az egyes játékok végén (az utolsó pálcát felvétele után) összeszámolják és felírják kinek-kinek mennyi pontja gyűlt össze. Akkor ér véget egy mérkőzés, ha már mindenki kezdett egyszer. Az összpontszám alapján derül ki, hogy ki lesz az első. Nemcsak felcsippenteni lehet a pálcákat, hanem kiemelni (az egyik hegyezett vége felé lenyomni), reptetni (egy már megszerzett pálcával a két ponton alátámasztott megszerzendőt alulról felrántani) és kotorni is (pálcát hegyével távolítani el az összesimuló pálcák valamelyikét).

Kiválóan fejleszti a kéz ügyességet és az áttekintőkészséget. Hazai sikerét annak köszönhetné, hogy házilag is könnyen előállítható volt. Nem kellett hozzá csak annyi hurkapálcát, amennyiből a 15 vagy 20 centiméteres versenypálcikák leszabhatók voltak, némi vízfesték a pontjelzésnek (ma már filctoll is megtenné, megteszi), valamint egy ceruzahegyező. Nem véletlen, hogy a szegényebb családok társasjátékává vált.

Méltatlanul merült feledésbe!

-hs-

